Lieta Nr.120015615
102AA-0076-15/14

SPRIEDUMS

Liepājā 2015.gada 18.jūnijā

Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnesis referents K.Līcis
tiesneši I.Junghāne un K.Stārasts

rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par **/pers. D/,** personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.[15]panta ceturto daļu, sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Liepājas tiesas 2015.gada 16.aprīļa spriedumu.

Tiesas kolēģija, pārbaudot lietas materiālus,

k o n s t a t ē j a

Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors M.Maškēvics 2015.gada 4.aprīlī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC147426 (turpmāk – Protokols) par to, ka 2015.gada 4.aprīlī pulksten 22.40 /pers. D/ vadīja transportlīdzekli *VW Passat Variant,* valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ (turpmāk – arī transportlīdzeklis), Rucavā pa autoceļu V1221 no Bārtas uz Papes pusi, būdams alkoholisko dzērienu iespaidā. Alkohola koncentrācijas pārbaude veikta ar mēraparātu AlcoQuant 6020 Nr.A107461, pieļaujamā kļūda ir 8%, minimālā alkohola koncentrācija izelpas gaisā 1,79 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs.

Protokolā norādīts, ka ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 4., 10., 39.1.2 punkts, atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.[15]panta ceturtajā daļā. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 30.panta pirmo un ceturto daļu piemērots aizliegums izmantot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības un vadītāja apliecība Nr./numurs/ aizturēta.

Ar Liepājas tiesas 2015.gada 16.aprīļa spriedumu (turpmāk – Spriedums) /pers. D/ atzīts par vainīgu Latvijas APK 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 11 diennaktīm, naudas sodu 1250 *euro* apmērā, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Pirmās instances tiesas sēdē /pers. D/ savu vainu neatzina un paskaidroja, ka 2015.gada 4.aprīlī pulksten 22.30 vadījis savu transportlīdzekli VW Passat Variant, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, Rucavā pa autoceļu V1221 no Bārtas uz Papes pusi. Paziņas, kuri lietojuši alkoholu, palūguši aizvest uz mājām. /pers. H/ kā pasažieris sēdējis blakus. Paskaidrojis, ka alkoholu pirms transportlīdzekļa vadīšanas un tā vadīšanas laikā, nav lietojis, bet lietojis medikamentu „Laringo Sprey" kakla sāpēm. Kad apturējuši policijas darbinieki un likuši pūst alkometrā, droši pūtis, jo bijis pilnīgi pārliecināts, ka nav alkohola reibumā. Bijis pārsteigts par mēraparāta rādījumu, izskaidrojot, ka tas ir medikamenta „Laringo Sprey" ietekmē, ko, pirms pūšanas mēraparātā, iepūtis kaklā. Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu un alkometra izdrukas parakstījis labprātīgi, tā kā bija ļoti satraucies, jo automašīnai nav bijusi tehniskā apskate un civiltiesiskā apdrošināšana. To, ka būtu varējis nepiekrist uzrādītajiem rezultātiem un lūgt veikt pārbaudi slimnīcā, nav iedomājies.

Liecinieks /pers.H/ tiesas sēdē liecināja, ka kopā ar /pers. J/ un /pers. K/ lietojuši alkoholu, tad satikuši /pers. D/, kuram lūguši, aizvest viņus uz mājām. /pers. D/ neesot gribējis, jo automašīnai nav bijusi izieta tehniskā apskate, bet viņu pierunājuši. Pa ceļam automašīnā ar /pers. K/ dzēris degvīnu. /pers. D/ nav lietojis alkoholu, viņš pūtis mutē kakla zāles, jo bijis balss aizsmakums. Aizveduši /pers. K/ mājās un, braucot atpakaļ, uz ceļa apturējuši policijas darbinieki. Pirms runāt ar policistu, /pers. D/ iepūtis mutē zāles. /pers. D/ veikta alkohola pārbaude iepūšot alkometrā. Uzskata, ka alkohola ietekme konstatēta no zālēm, jo /pers. D/ nebija lietojis alkoholu. Pēc tam /pers. D/ aicināts uz policijas automašīnu parakstīt dokumentus.

/pers. D/ aizstāve I.Freidenfelde tiesas sēdē norādīja, ka vērtējot pierādījumus, ņemams vērā, ka policijas darbinieks, kurš sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu, pats alkohola pārbaudi nav veicis. Šīs ziņas, kas norādītas protokolā, nav pašas amatpersona konstatētas un pārbaudītas, tās konstatējuši citi policijas darbinieki. Tādējādi šīs ziņas ir apšaubāmas un nav izmantojamas kā pierādījums.

Izvērtējusi lietas materiālos esošos pierādījumus un noklausoties sniegtos paskaidrojumus un liecības, pirmās instances tiesa secinājusi, ka lietā nav strīds par to, ka /pers. D/ vadījis savu transportlīdzekli no Bārtas un Papes pusi, bet strīds ir par to, vai /pers. D/ izelpotajā gaisā pamatoti konstatēts alkohols 1,79 promiles.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka policijas darbinieks alkohola koncentrācijas pārbaudei /pers. D/ izelpotajā gaisā ir izmantojis verificētu mērierīci un intervāls starp pirmo un otro pārbaudi ir bijis 15 minūtes. Turklāt /pers. D/ ir devis piekrišanu pārbaudei un parakstījis pārbaudes rezultātus, tādējādi piekrītot pārbaudes rezultātiem. Policijas darbinieks ir aizpildījis un parakstījis transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu, kam pievienojis alkometra izdrukas, kas apliecina protokolā norādītos mērījumus. Tas, ka administratīvā pārkāpuma protokolu sastādījis policijas darbinieks, kurš nav veicis /pers. D/ pārbaudi, nekādā mērā neietekmē pierādījumu ticamību, jo nav pamata apšaubīt policijas darbinieku M.Maškēvica, A.Veiguļa un G.Kalēja kompetenci. Tādējādi lielāku ticamību tiesa piešķīrusi policijas darbinieku konstatētajiem faktiem un secinājusi, ka Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļās Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors M.Maškēvics bija tiesīgs sastādīt 2015.gada 4.aprīlī administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC147426.

Tiesa, izvērtējot /pers. D/ paskaidrojumus un liecinieka /pers. H/ liecības par to, ka /pers. D/ nav lietojis alkoholu, atzinusi par apšaubāmām. /pers. H/ savās liecībās norādījis, ka viņiem bijusi pusizdzerta degvīna pudele, un kopā ar /pers. K/ turpinājuši lietot alkoholu /pers. D/ automašīnā.

Tiesa spriedumā secinājusi, ka, lai gan medikamenta Laringo Spray sastāvā ietilpst spirts, šī medikamenta lietošana nevar uzrādīt tik augstu alkohola koncentrāciju – 1,79 un 1,89 promiles (ņemot vērā mēraparāta pieļaujamo kļūdu). Turklāt otrs mērījums ar alkometru veikts vismaz 20 minūtes vēlāk pēc medikamenta iepūšanas kaklā.

Ņemot vērā lietā esošos pierādījumus kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa norādījusi, ka /pers. D/, vadot transportlīdzekli alkoholisko dzērienu iespaidā, ir izdarījis Latvijas APK 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, par ko viņam piemērojams administratīvais sods. Saskaņā ar Latvijas APK 33. un 34.pantu atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Par Liepājas tiesas 2015.gada 16.aprīļa spriedumu /pers. D/ iesniedzis apelācijas sūdzību, lūdzot to atcelt un izbeigt administratīvo lietvedību. Spriedumu pārsūdz pilnā apjomā, uzskatot to par nepamatotu ar faktiskajiem lietas apstākļiem un neatbilstošu Latvijas APK tiesību normām.

Apelācijas sūdzībā /pers. D/ norādījis, ka 2015.gada 4.aprīlī pulksten 22.40, vadot transportlīdzekli VW Passat Variant ar valsts Nr./TL numurs/, uz Rucavas autoceļa V1221 viņu apturēja policijas ekipāža. Tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par to, ka transportlīdzeklim nav izieta tehniskā apskate un nav civiltiesiskās apdrošināšanas, kam pilnībā piekritis, jo norādītie pārkāpumi atbilda faktiskiem apstākļiem. Paskaidrojis, ka minētie pārkāpumi saistīti ar viņa mašīnas atrašanos ilgstošā remontā.

/pers. D/ norādījis, ka savā transportlīdzeklī vedis uz mājām /pers. K/, kurš bija jau pie mājas izkāpis, un /pers. H/, kurš vēl atradās mašīnā pasažieru sēdeklī. Abi pasažieri bija alkohola reibumā, arī braucot turpinājuši dzert degvīnu. Ceļu policijas inspektors, sajūtot salonā alkohola smaku, lūdzis arī viņu iepūst alkometrā. Policista lūgumam piekritis, jo alkoholiskos dzērienus nebija lietojis ne tajā dienā, ne arī iepriekšējā vakarā. Pēc laika droši pūtis vēlreiz alkometrā, jo bija pārliecināts, ka alkohola viņa izelpojamā gaisā nav. Par alkometra izdrukās fiksētām 1,7 un 1,8 promilēm bijis pārsteigts, bet izdruku ar rezultātiem parakstījis, jo zinot, ka tāda ir kārtība.

Apmēram pēc nepilnas stundas atbraukusi vēl viena ceļu policijas ekipāža un pēc kāda laika pie viņa mašīnas pienācis policijas darbinieks M.Maškēvics un pasniedzis parakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu. /pers. D/ norādījis, ka ar tā tekstu iepazinies, nav piekritis tam, ka vadījis transportlīdzekli alkohola reibumā, ko arī ierakstījis protokolā. /pers. D/ ieskatā viņam nav bijusi iespēja paskaidrot izveidojušos situāciju, jo komunikācija starp viņu un policijas darbinieku M.Maškēvicu nav notikusi.

/pers. D/ norādījis, ka viņam ir hronisks laringīts - balss saišu iekaisums, kura dēļ periodiski ir balss daļējs aizsmakums vai pilnīgs zudums un tā ārstēšanai lieto gāzveidīgu pūšamo medikamentu - aerosolu „Laringo Spray". Tas ir vienīgais izskaidrojums alkometra rādījumiem. Ne uz iepakojuma, ne uz paša aerosola tā sastāvs nav norādīts. Nākošā dienā vērsies Vecliepājas primārās aprūpes centra aptiekā, kur paskaidrots, ka aerosola sastāvā ir arī spirts. /pers. D/ norādījis, ka minēto aerosolu tajā dienā un vakarā lietojis vairākkārt, arī tieši pirms runāšanas ar ceļu policistiem, lai būtu dzirdams.

Lai pārbaudītu savas aizdomas, ka tieši aerosola lietošanas rezultātā izelpā uzrādījusies alkohola koncentrācija, aizbraucis pie savas paziņas /pers. J/, kuram bija Zviedrijā iegādāts neprofesionālais alkometrs. Pārliecinājies, ka neilgu brītiņu pēc aerosola lietošanas, iepūšot mēraparātā, tas uzrādījis pāri par 2% alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā. Par konstatēto norādījis arī tiesas sēdē un nodemonstrējis aerosola lietošanu, bet nav varējis pierādīt savu vārdu patiesumu, jo tiesas rīcībā nav alkometra. Turklāt tiesas sēdē viņam joprojām bija izteikts balss aizsmakums.

/pers. D/ norādījis, ka no sprieduma redzams, ka tiesa pati pārbaudījusi un pārliecinājusies par minētā medikamenta sastāvu un tam bija jāvieš pamatotas šaubas administratīvā pārkāpuma esamībā. Taču tiesa bez motivācijas to noraidījusi. /pers. D/ ieskatā, ja rodas šaubas, vai vadītājam tiešām bija alkohola reibums vai arī izelpotā gaisā mēraparāts uzrāda alkohola koncentrāciju citu iespējamo apstākļu dēļ, tiesai bija jārīkojas atbilstoši ar Latvijas APK 243., 243.[1] un 244.panta nosacījumiem.

Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā Sprieduma pamatojumu, tiesas kolēģija nonāk pie viedokļa, ka Liepājas tiesas 2015.gada 16.aprīļa spriedums atstājams negrozīts, bet /pers. D/ sūdzība noraidāma kā nepamatota.

Pirmās instances tiesas pierādījumu un lietas faktisko apstākļu izvērtējums ir normatīvo aktu prasībām atbilstošs, pareizs un objektīvs.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[22]panta pirmo daļu un 289.[13]panta trešo daļu tiesas kolēģija atzīst, ka izvērsts pierādījumu un argumentu izklāsts nav nepieciešams, jo pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma sastāvu un /pers. D/ vainu izdarītajā pārkāpumā ir pareizs un pilnībā pietiekams. Apelācijas instances tiesai nav iemesla pierādījumus novērtēt citādi tikai tāpēc, ka pārkāpēja viedoklis ir atšķirīgs. Papildus tiesas kolēģija uzsver turpmāk minēto.

Tiesas kolēģija konstatē, ka lietā nav strīds par to, ka /pers. D/ vadījis savu transportlīdzekli no Bārtas un Papes pusi, bet strīds ir par to, vai /pers. D/ izelpotajā gaisā pamatoti konstatēts alkohols 1,79 promiles.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta ceturtajā daļā noteikts, ja vien netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā norādījusi amatpersona. Personai, kura apstrīd protokola likumību, ir jāiesniedz savam apgalvojumam atbilstoši pierādījumi. Bez Protokola tiesa vērtējusi arī citus lietas materiālus, tostarp amatpersonu ziņojumu, /pers. D/ paskaidrojumu, tiesas sēdē sniegtās liecības, mēraparāta izdrukas, transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB 329074, alkometra verificēšanas sertifikātu Nr.A-5022V14. Ne pirmās instances tiesai, ne apelācijas tiesai nav iemesla apšaubīt minētos pierādījumus.

Protokolā norādīts, ka /pers. D/ konkrēto administratīvo pārkāpumu izdarījis plkst.22.40, savukārt pirmais alkohola koncentrācijas organismā mērījums tika veikts plkst.22.48, bet otrais mērījums plkst. 23.10. Lietas materiālos esošais alkometra verificēšanas sertifikāts Nr.A-5022V14 apliecina tā derīgumu ierīces pielietošanas laikā (lietas 14.lapa). Līdz ar to tiesai nav iemesla apstrīdēt ierīces rādījumus, arī /pers. D/ minētos rādījumus nav apstrīdējis.

Saskaņā ar 2005.gada 11.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpojamā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 8.punktu, ja mērījumos konstatēts, ka alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā ir vienāda vai lielāka nekā Ceļu satiksmes likumā noteiktā alkohola koncentrācija asinīs, kuru sasniedzot aizliegts vadīt transportlīdzekli, policijas darbinieks aizpilda un paraksta transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu. Protokolam pievieno mēraparāta izdrukas, kas apliecina protokolā norādītos mērījumus. Noteikumu Nr.15 9.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītāja paraksts uz darbinieka aizpildītā protokola apliecina, ka attiecīgais transportlīdzekļa vadītājs piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem.

No transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola Nr. NB329074 (lietas 7.lapa) redzams, ka /pers. D/ 2015.gada 4.aprīlī veikta alkohola koncentrācijas izelpotajā gaisā pārbaude, un pulksten 22.48 un 23.10 izdarīti divi mērījumi, kuros konstatēta alkohola koncentrācija izelpojamā gaisā- attiecīgi 1,79 un 1,85 promiles. /pers. D/ minēto transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu ir parakstījis. Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolam ir pievienotas mēraparāta AlcoQuant 6020 Nr.A107461 izdrukas, kas apliecina protokolā norādītos mērījumus, un, kuras /pers. D/ ir arī parakstījis, nekādus iebildumus nenorādot (lietas 6.un 7. lapa). Tādējādi saskaņā ar Latvijas APK 243.panta piekto un desmito daļu iegūtie mērījumi alkohola koncentrācijas noteikšanai ir pieļaujami.

/pers. D/ pirms administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas sniedzis paskaidrojumus, kuros norādījis, ka vadījis transportlīdzekli protokolā norādītajā vietā, bet neatzina, ka transportlīdzekli būtu vadījis alkoholisko dzērienu ietekmē. Nevar paskaidrot, kādēļ viņa izelpā konstatēta alkohola klātbūtne. Pieļāvis, ka tādēļ, ka lietojis medikamentu „Laringo sprey". Arī tiesas sēdē un apelācijas sūdzībā norādījis, ka pirms mērījumu veikšanas bija lietojis „Laringo sprey", kura sastāvā ir arī spirts.

Ministru kabineta noteikumu Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpojamā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 4.punktā ir noteikts, ja transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā nav iespējams veikt vai ja transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt pārbaudes veikšanai vai tās rezultātiem, darbinieks izdara attiecīgu ierakstu (..) protokolā un attiecīgo personu divu stundu laikā nogādā tuvākajā (..) ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai.

No lietas materiāliem nav konstatējams apstāklis, ka /pers. D/ būtu izteicis pieprasījumu nogādāt viņu ārstniecības iestādē, pārbaudes veikšanai. Tieši otrādi – viņš ir parakstījis gan administratīvā pārkāpuma protokolu, gan arī transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu, tādējādi piekrītot pārbaudes rezultātiem – arī konstatētās alkohola ietekmes apmēram.

Apelācijas instances tiesa šeit norāda, ka neuzskata par pamatotiem /pers. D/ celtos iebildumus, ka pēdējais nav lietojis alkoholu, bet konstatētie alkometra rādījumi esot bijuši palielināti medikamentu lietošanas dēļ. Tiesa norāda, ka tās ieskatā nav būtiskas nozīmes tam, vai alkohols vadītāja organismā nonāk alkohola vai medikamentu (kuru sastāvā ir spirts) lietošanas dēļ- pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka ikviena transportlīdzekļa vadītājam, uzsākot vadīt transportlīdzekli, ir jābūt pārliecinātam, ka viņš pirms tam nav lietojis tādas vielas, šķidrumus utt., kas var radīt alkohola ietekmi

organismā, kas savukārt samazina transportlīdzekļa vadītāja spējas adekvāti vadīt transportlīdzekli. Tas vien, ka pats pārkāpējs nepārliecinās, vai medikaments nesatur alkoholu (kas var radīt attiecīgas sekas- nonākšanu alkohola ietekmē), neatbrīvo personu no atbildības par pārkāpumu, kas saistīts ar transportlīdzekļa vadīšanu alkohola ietekmē.

Par Latvijas APK 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam simt septiņdesmit *euro* apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no tūkstoš divsimt līdz tūkstoš četrsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Nosakot sodu, pirmās instances tiesa ņēmusi vērā izdarītā pārkāpuma raksturu un izdarīšanas apstākļus, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, atzinusi par iespējamu /pers. D/ sodu noteikt tuvu sankcijas minimālajām robežām. Apelācijas instances tiesa nesaskata pamatu minētā soda samazināšanai, atzīstot, ka /pers. D/ par izdarīto administratīvo pārkāpumu piemērotais administratīvais sods ir adekvāts un samērīgs izdarītajam administratīvajam pārkāpumam.

Vadoties pēc Latvijas APK 289.[12] panta otrās daļas 1.punkta, 289.[22] panta, tiesas kolēģija

n o s p r i e

Liepājas tiesas 2015.gada 16.aprīļa spriedumu par /pers. D/**,** personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtās daļas atstāt negrozītu, bet apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

Pilns spriedums pieejams no 2015.gada 18.jūnija.

Tiesnesis referents K.Līcis

Tiesnese I.Junghāne

Tiesnesis K.Stārasts